

عنوان مقاله:

سبک شناسی و ویژگی های ادبی «صفاءالقلوب»

محل انتشار:

فصلنامه زبان و ادبیات فارسی، دوره 12، شماره 26 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

صدیقه درستی - علوم انسانی

مجتبی صفرعلیزاده

شهریار حسن زاده

خلاصه مقاله:

میرزا عبد الرحیم شروانی متخلص به حزین، از شاعران توانمند اواخر سلطنت زندیه و قاجاریه، و از خانواده وصال شیرازی است. وی در افکار و سبک اشعارش تحت تاثیر شیخ بهاءالدین محمد عاملی مشهور به شیخ بهائی بوده است و خود شاعر وجه تسمیه این اثر را از نان و حلوائی شیخ بهائی و به اقتفا از آن معرفی می کند. مثنوی صفاءالقلوب حاوی مطالبی در مذمت جهان ناپایداری و صفات ناپسندیده بشری، عشق زمینی و عشق آسمانی و مطالب تربیتی و ارشادی و اخلاقی است. این نسخه خطی منحصر به فرد است و به خط نستعلیق، به شماره ۳۰۰۶ در کتابخانه ملی تبریز ثبت شده است. این نسخه شامل سی مثنوی در بحر رمل، به همراه یازده حکایت آموزنده و دو قطعه ادبی در بحر عروضی رمل مثنی محذوف و بحر هزج مسدس محذوف است. این مقاله بر آن است تا ضمن معرفی عبد الرحیم شروانی، سبک نگارشی اثر و رسم الخط و همچنین محتوا و ساختار اشعار آن را از زاویه زبانی و ادبی و فکری مورد تحلیل و بررسی قرار دهد.

کلمات کلیدی:

میرزا عبد الرحیم شروانی، صفاءالقلوب، سبک شناسی، ویژگی های ادبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1704118>

